

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γάττα, παρ' ὃ καὶ γάττος. Τὸ ἀγριόκαττα καὶ παρὰ Σομ., τὸ δὲ γριόκαττος ἐν τῷ Ἑρωτοκρ. Β στ. 338 (ἔκδ. ΣΞαν-ουδ.)

1) Ὁ τῶν ἀρχαίων αἰλουρος, γάττα ἢ ἀγρία (felix catus) τῆς τάξεως τῶν αἰλουροειδῶν (felinei) σύνθηθ.: *ρίχνιτι ἀπάν' σὰν ἀγριόγαττους* (ρίχνιτι=ἐπιτίθεται) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Τί με τ' ῥᾶς σὰν ἀγριόγαττους;* (διατί με βλέπεις τλ.) αὐτόθ. *Σὰν ἀγριόκατθος εἶναι νὸ ἄθ-θρῶπος, ἅμα θυ-ώση Νίσυρ.* || Φρ. *Ἐθαρεῖς ἀγροκάττα εἶσαι!* (συνών. φρ. *ωσπὶ ἀγριόκαττα εἶσαι!* Λέγεται πρὸς τοὺς ἀπροσί-τους καὶ εὐκόλως ὀργιζομένους) Τραπ. Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώ-που δειλοῦ καὶ ἀκοινωνήτου πολλαχ. β) Γαλῇ ἢ κοινῇ ἀγριώτερον χαρακτηρᾷ ἔχουσα ἢ ἡ μεγαλόσωμος Σύμ. 2) Ὁ θῶς Λεξ. Γαζ. (λ. θῶς). Συνών. *τσακάλι*. 3) Παιδιά τις Σάμ. [**]

ἀγριόγαττο τό, ἀμάρτ. ἀγριόκατσο Νάξ. (Ἀπύ-ρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γαττί.

Ὁ νεαρὸς ἄγριος αἰλουρος. Συνών. ἀγριογαττούδι.

ἀγριογαττούδι τό, ἀμάρτ. ἀγροκαττούδ' Πόντ. (Σάντ.) ἀγροκάττουδον Πόντ. (Σάντ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γαττούδι.

Τὸ ἀγριόγαττο, ὁ ἰδ.

ἀγριογέννημα τό, ΠΓεννάδ. 211.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γέννημα.

Εἶδη βρόμης (avena) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν σιτηρῶν (graminaceae) 1) Βρόμη ἢ ἡμερος (avena sativa). Συνών. *βρόμη, σιφωνάρι, ταγή.* 2) Ἡ ἀγριόβρομη 2, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριογερακίνα ἢ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γερακίνα θηλ. τοῦ οὐσ. γεράκι.

Ἀγρία ἰέραξ: Ἄσμ.

Καὶ σκάψε μὲ τὰ νύχια σου σὰν ἀγριογερακίνα.

ἀγριογέτιμο τό, ἀμάρτ. ἀγρογέτιμο Πόντ. (Κο-τύωρ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γετίμιν.

1) Τὸ παντελῶς ὀρφανὸν παιδίον. Συνών. *πεντάρ-φανο.* 2) Τὸ παιδίον, τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς εἶναι ἄγνωστοι.

ἀγριογξασεμί τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γξασεμί.

Ὁ αὐτοφυῆς ἱασμος.

ἀγριόγίδα ἢ, πολλαχ. ἀγριογίδα πολλαχ. ἡριό-γίδα Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γίδα. Ὁ τύπ. ἀγριογίδα καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Αἰγαγρος πολλαχ. 2) Ἡ ἀτίθασος ἡμερος αἶξ τοῦ ποιμνίου Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Ἀντίθ. ἡμερογίδα.

ἀγριογιδήσιος ἐπίθ. Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριόγίδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ήσιος.

Ὁ ἐξ αἰγάγρου προερχόμενος, αἰγάγρειος: Ἄσμ.

Μοῦ γύρεψ' ἀλαφιῶν τυρὶ καὶ ἀγριογιδήσιο γάλα.

ἀγριογίδι τό, πολλαχ. ἀγριογίδι Α.Ρουμελ. (Καρ.) ἀγριογίδ' Μακεδ. ἀγρογίδι Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγρογίδι Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγριογίδι Εὐβ. ἀγριογίδον Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ) ἀγριογίδον Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) ἀγριογίδο Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀγριογίδο πολλαχ. ἀγριογίδου Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριογίδον Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριογιδιον.

1) Ἀγρία αἶξ, αἰγαγρος σύνθηθ.: *Πάμι νὰ βαρέσουμι ἀγριογίδα* Αἰτωλ. *Ἀναρρόχαζαν τὰ β'νὰ ἀπ' τοῦ τ'φικίδ' σήμερα, τ'φέκαγαν τ' ἀγριογίδα* (ἀντήχουν τὰ βουνὰ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πυροβολισμοὺς σήμερον, ἐπυροβόλουν τὰς αἰγάγρους) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Ἔχουν τοὺν ἄντρα μ' ἄρρουστουν χρόνους καὶ πέντι μῆνις καὶ μὴ γυρεῦ' ἄρρουστικό καὶ 'ς τοῦ ντουνηῖ δὲν εἶνι, γυρεῦ' ἀπὸν λαγὸ τυρὶ καὶ ἀπ' ἀγρογίδι γάλα

(ἄρρουστικό=ξαρρωστικό, ἰατρικόν) Μακεδ. Μεταφ. ἐπὶ τοῦ δυστηνίου παιδίου Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ. κ. ἄ.) 2) Δορκὰς Ζάκ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Συνών. *ζαρκάδι*. [**]

ἀγριογιδιάρης ὁ, ἀμάρτ. ἀγριογιδιάρης Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριόγίδα ἢ ἀγριογίδι καὶ τῆς παρα-γωγικῆς καταλ.-ιάρης.

Οἶονεὶ βοσκὸς ἀγρίων αἰγῶν, εὐτελὲς βοσκός: Ἄσμ.

Ἀχου, μωρὲ παλαισοσκέ, μωρὲ ἀγριογιδιάρη, ὁποῦ με τραϊτόρεψες πῶς ἦσον παλληκάρη

(τραϊτόρεψες=ἡπάτησες).

***ἀγριογιδόπουλλο** τό, ἀγριογιδόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριογίδι.

Τὸ νεαρὸν ἀγριογίδον.

ἀγριογκορτσά ἢ, Λεξ. Γαζ. (λ. ἀχράς) ἀγριου-γουρτσά Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γκορτσά.

Ἡ ἀγρία καὶ αὐτοφυῆς ἄπιος (pyrus amygdalifor- mis). Συνών. ἀγριαπιδά 1. [**]

***ἀγριογκορτσο** τό, Λεξ. Γαζ. (λ. ἀχράς).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γκόρτσο.

Ἀγριογκορτσά, ὁ ἰδ.

ἀγριογλαρώνι τό, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γλαρώνι.

Εἶδος μακράνχεος, μακρόποδος καὶ ἀδηφάγου λάρου. Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἰσχυροῦ καὶ μακρολαίμου, λαιμάρ-γου καὶ ἀμάσητον καταβροχθίζοντος τὴν τροφήν ἢ ἐπὶ πλεονέκτου. Πβ. Ἀριστοφ. Νεφ. 591 «Κλέωνα τὸν λάρων» καὶ Parod. Graec. 61 (ἔκδ. PBrandt) «πεινῶντι λάρφ ὄρνιθι ἐοικώς». [**]

